DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 5den OCTOBER 1833. N. 40.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

In het te Berlyn uitkomende *Politische Wochenblatt* lezen wy het volgende:

De eindelyke schikking der Hollandsch-Belgische kwestie, door de bemoeyingen der drie Noordsche Mogendheden bereikt, kan als spoedig te zullen plaats hebben, aangemerkt worden.—Wanneer wy onze blikken op dat gedeelte van Europa werpen, waar de propagande nog slechts zaait, dan ontstaat de waarschynlykheid dat de hoofden der party tot de overtuiging gekomen zyn, dat hunne bemoeyingen zonder gevolg zullen blyven, zoo lang zy de legers niet voor zich gewonnen hebben, en dat, vóór elken anderen stap, dit behoorde beproefd te worden. De Koning van Napels, by zyne komst tot den troon, door het volk met geestdrift en liefde begroet en in zyne maatregelen geen yveraar tegen den zoogenaamden geest der eeuw, heeft thans door ondervinding geleerd, dat dit geene bescherming tegen moordontwerpen was, en de zaamgezworenen behoorden tot het leger. De zamenzwering in Piemont is bekend, alsmede dat dezelve zich by voorkeur in het leger verspreid heeft. Met de diepste bekommering moeten wy hier by voegen, dat ook onlangs in een Duitsch korps zoodanige sporen van misdadige voornemens ontdekt zyn, hetgeen tot op dat oogenblik ongehoord was en ongelooflyk scheen; een Duitsch soldaat tegen zynen Vorst zamenzwerende, is eene zoo tegennatuurlyke verschyning, dat men de hoop voeden mag, dat slechts weinigen zich door vreemden invloed hebben laten misleiden.

De *Temps* deelt de volgende byzonderheden uit Berlyn mede: Uit dezelve blykt hoe Pruissen denkt omtrent de onderhandelingen nopens de Hollandsch-Belgische kwestie. (Wy gelooven echter dat deze berigten bevestiging verdienen.)

Ons Kabinet (het Kabinet van Berlyn), heeft van deszelf Bondgenooten de noodige volmagt verkregen om de Hollandsche kwestie tot een einde te brengen, en stelt zoo veel belang in het afdoen dezer zaak, dat deszelfs voorstellen, overgemaakt aan deszelfs Gezant, den Heer *Bulow*, te Londen op den 23 der vorige maand, waarschynlyk dit lange geschil zullen beslechten. Alle Kabinetten zyn het eens omtrent de kwestie der tolgelden; de eenige moeyelykheid is nog ten opzigte der schuld, en te dezen opzigte schynt de Koning der Nederlanden niet ongenegen te zyn tot schikkingen.

"De kwestie nopens het Groot-Hertogdom Luxemburg zal te Londen niet behandeld worden. Prins *Esterhazy* heeft eene nota van wege Oostenryk ontvangen, waarby dat Gouvernement deszelfs verlangen aan den dag legt om deze zaak spoedig te eindigen, maar tevens de onmogelykheid om te Londen eene zaak te behandelen, welke uitsluitend in het belang van den Duitschen Bond is.

"Deze zaak zal derhalve te Frankfort beslist worden, alwaar de onderhandelingen onmiddelyk na de eindschikking der Hollandsch-Belgische kwestie plaats zullen hebben. Frankryk zal niet toegelaten worden tot de Conferentie, belast met het oplossen der Luxemburgsche kwestie, om dat hetzelve, te dezen opzigte, in eene tegenovegestelde houding met de overige belanghebbenden is. Luxemburg is eene vesting, aan den Duitschen Bond gegeven om denzelven tegen den geest van uitbreiding van Frankryk te beschermen, en de belangen zyn te tegenstryding, dan dat men Frankryk tot de inwendige beraadslagen over de zaken van den Bond zoude kunnen toelaten.

"Intusschen heeft Pruissen de belangen van Belgie by de Bondsvergadering te Frankfort geheel op zich genomen, en er zyn instruktien naar alle burgerlyke en militaire bonds-ambtenaren in het Groot-Hertogdom gezonden, om de grootste eensgezindheid tusschen de onderscheidene gedeelten der bevolking in stand te houden, zonder die uit te zonderen, welke aan het Belgische Gouvernement zullen toebehooren, en om voor de agenten van dat Gouvernement in het Groot-Hertogdom achting te toonen."

Courier: Het is verblydend te vernemen, dat de kabinetten van Rusland, Oostenryk en Pruissen, besloten hebben een beslissend openbaar blyk te geven van hunne begeerte om de nog tusschen Holland en Belgie overblyvenden geschillen tot eene eindelyke beslechting te brengen. De drie gezegde Mogendheden hebben respectievelyk derzelver Ambassadeurs benoemd om zich ten Hove van den Belgischen Koning te doen vertegenwoordigen. Graaf *Dietrichstein* is de Oostenryksche gezant.

By koninklyk besluit van 24 Juny zyn onderscheidene gunstige bepalingen vastgesteld met betrekking tot de verdere voltooying en verbetering van het groot noord-Hollandsche kanaal. Onder ander zal de bogt te Alkmaar worden afgesneden, en aldaar eene dubbele draaibrug over het kanaal gelegd worden; ook zullen de vlotbruggen te Koedyk en aan den St. Maartensweg in de Zype kunnen worden weggenomen en door ponten vervangen. Terwyl deze werken nog in den loop dezes jaars zullen worden aanbesteed, blyft de volvoering van een ander gedeelte der voorgedragene werken en verbeteringen voor het jaar 1834 bewaard.—Voorts is bepaald, dat het op het kanaal van Voorne ingevoerde tarief van sluisregten van toepassing zal worden gemaakt op het groot noord-Hollandsche kanaal, en zulks met behoud van de bepaling dat van aangebrokene ladingen slechts de helft der sluisgelden zal verschuldigd zyn.

Men schryft uit *Leyden*: Onder degenen, die krygsgevangen geweest zyn en thans met verlof in deze stad verkeeren, bevindt zich ook onze stadgenoot *Hans van Leeuwen*, door Z. M. verklaard tot *Ridder van den Nederlandschen Leeuw*; hy is het, die, toen de belegering van Antwerpens Citadel eene bom voor een geopend kruidmagazyn nederviel, den moed had, dezelve met zyne handen op te nemen, en ter plaatse te dragen, waar zy het kruidmagazyn niet meer kon benadeelen.

BELGIE.

Een der voornaamste brusselsche revolutionaire bladen toont zich zeer ontevreden. Het verzekert kennis te dragen van de voorwaarden, welke van de zyde van Holland worden gesteld voor de onderteekening van een eind-verdrag van scheiding, en meldt, dat die voorwaarden zoude bestaan: 1°. Dat Belgie, in stede van 8½, niet minder dan 12 millioenen jaarlyks zoude dragen in de renten van de openbare schuld van het Koningryk der Nederlanden;—2°. dat op de Schelde zoude worden geheven eene tol, en dat de vaart op de binnenwateren naar den Ryn zoude worden opengesteld tegen een regt van transito, van welk regt den Belgen eene korting van 10 ten honderd zoude worden verleend, mits zy hunne goederen verzenden onder hollandsche vlag; en 3°. dat de conferencie zich niet met de zaak van Luxemburg konde inlaten, zonder de regten van het Duitsch-Verbond te krenken, en dat dus al wat dit groothertogdom betreft *het onderwerp behoorde te worden van nadere onderhandelingen.*

De belgische revolutionairen vermeenen, dat, by de gewigtige onderhandelingen, welke thans op het punt zyn van in Londen te worden geopend, de heer *van de Weyer* geenszins de man is, aan welke hunne belangen veilig kunnen worden toevertrouwd. Zy aarzelen niet, by monde van den brusselschen *Courier* te verklaren, dat deze gezant reeds genoegzame blyken heeft gegeven van zyne onhandigheid, door het opstellen van zeker blaauwboekje, den titel voerende *la Hollande et la Conference*, en strekkende, om de buitenlandsche staatkunde van Holland te wraken.

Emancipation: Uit het Engelsch nieuws van den 16 July schynt te blyken dat de Hollandsche Gevolmagtigden, de HH. *Verstolk* en *Dedel*, eene eerste zitting der Conferencie hebben bygewoond. Er wordt daarby geene melding van de Belgische Plenipotentarissen gemaakt. Wy zien in deze omstandigheid eene eerbewyzing jegens de Hollandsche representanten, welke men aan de onzen weigert; konde de zaak dus worden opgevat, en wilde ons Gouvernement zulks gedogen, zoude het eene schrede te meer zyn op dien weg der inwilligingen, voor welken het ministerie niet te veel op zyne hoede kan zyn.

Emancipation: Dit blad, het berigt der Conferentiezitting van den 19den July, mededeelende, en daarby wederom aanmerkende, dat "het Belgische gouvernement verklaard heeft, dat de Belgische Ministers by de te openen verhandelingen op denzelfden voet als de Ministers van Holland zullen worden behandeld," vergezelt zulks met de volgende bedenkingen:

Wy meenen op te merken dat het nietigste onderscheid tusschen onze Plenipotentarissen en die van Holland, indien [illegible] door ons gouvernement wordt geduld, alhier eenen hoogst grievenden indruk zouden te weeg brengen. De gesteltenis onzer Ministers zoude dan zeer netelig zyn, als geplaatst tusschen de hoop om aan het land de eindelyke beslissing der diplomatieke moeijelykheden te bezorgen, en de vrees om die verwachtingen te zien verydelen door hofwettelyke geschillen, die door de waardigheid der natie worden geboden.

Dat Koning *Leopold* door tot de conventie van 21 Mei toe te treden, die zyne erkenning door Koning *Willem* uitstelde, persoonlyk eene opoffering heeft gedaan, dit heeft men gevoeld; uit diezelfverloochening ontstond voor Belgie een voordeel, en Belgie is hem daarvoor erkentelyk; maar kunnen de Ministers toestaan dat de Londensche conferentie, zamengesteld uit vertegenwoordigers van Mogendheden die de Koninklyke waardigheid, met welke de Koning der Belgen is bekleed, hebben erkend, aldus stilzwygende een grondbegrip in kwestie stelle, hetwelk het schild onzer onafhankelykheid uitmaakt? Hun voegt het koelzinnig in te zien wat van zulk eene inwilliging de vrucht moet worden, en welke uitkomsten te wachten zyn van eene conferencie, die onder zoodanige onheilspellende voorboden wordt hervat.

Knout: De *Emancipation* roept ach! wee! dat onze Ambassadeurs by de Conferencie-zittingen niet worden toegelaten. Onze Confrère beklaagt niet zonder reden, want wy kunnen uit officiele bron hem verzekeren dat de Heer *Silvanus van de Weyer* belast is om voor de conferencie de pennen te snyden en de inktkokers met inkt te vullen. De Heer *Goblet* is gemagtigd om de omslagen der depeches te vouwen, de adressen er op te schryven, en ze toe te lakken.

Men beweert thans in Belgie, dat men aldaar zoo weinig van de buitenlandsche scheepvaart te wachten heeft, dat het niet der moeite waardig zal zyn, eenige kosten [illegible] belgische zeemagt.

Volgens het blad van den minister *Lebeau* zal by de aanstaande September-feesten, in Belgie, aan elk regiment van het belgische leger een aantal van twaalf kruizen van de zoogenaamde *Leopolds-orde* worden uitgereikt.

Men heeft van Brasschaet naar Antwerpen de stukken van den *grooten mortier* overgebragt. Men gelooft dat de stukken, vereenigt op een voetstuk, geplaatst zullen worden buiten onze vestingwerken waar het *monster* gewerkt heeft, en dat dit gedenkstuk alzoo de herinnering aan het beleg van 1832 vereeuwigen zal.

FRANKRYK.

Parys, July 23.—Gisteren is van het Russische gezantschap een buitengewoon koerier naar Madrid vertrokken. Men verzekert, dat de dreiging van eene gewapende tusschenkomst van de zyde van Frankryk, ingeval Spanje eenige demonstratien mogt maken, op eene officiele wyze aan *Ferdinand* VII. overgebragt is.—Oostenryk en Pruissen, hebben, zegt men, geprotesteerd, maar het Fransche gouvernement heeft geene harer voornemens opgegeven.

Men noemt den Hertog *Decases*, gewezen Minister en Ambassadeur onder *Lodewyk XVIII*, als opvolger van Prins *Talleyrand* te Londen.

De gedeputeerden hebben de wet, nopens de werken van algemeen nut, aangenomen, en wel met eene vry groote meerderheid. De vraag, wegens het aanleggen van zoogenaamde strategische wegen in de Vendée, is niet geheel en al in den zin der ministers opgelost. De kamer heeft de verlangde fondsen verleend, maar begrepen, dat men zich in dezen, ten opzigte der gevorderde onteigeningen, behoorde te houden aan de bestaande verordeningen. Zy heeft geweigerd de voordragt goed te keuren, waarby den inwoneren wordt verboden boomen te planten binnen zekeren afstand van die wegen, of de hagen rondom hunne korenvelden hooger dan vier voeten te laten opgroeyen. Zy heeft ook geen besluit willen nemen op de vraag, of en in hoeverre de soldaten, tot de geregelde troepen behoorende, tot het aanleggen dezer wegen zouden kunnen worden gebruikt.

Het aanleggen van de vestingwerken in den onmiddelyken omtrek van Parys is thans het onderwerp der gesprekken. De kamer moet zich nog dienaangaande verklaren, doch het bewind meent dit besluit geenszins te behoeven af te wachten, en heeft de aanbestedingen reeds doen afkondigen. Van de zyde der oppositie heeft men bekend gemaakt zeker geheim rapport van den voormaligen minister van oorlog van Koning Karel, den graaf Clermont-Tonnère, nopens het aanleggen van onderscheidene verdedigbare punten in Parys, en van eene aanmerkelyke citadel op de hoogte van Montmaire, ten

einde de bevolking des noods te kunnen dwingen.— Men beweert van dien kant' dat de uitvoering van dat ontwerp achterwege is gebleven, om dat men beducht was, om het gevoel der Paryzenaren te veel te kwetsen. Koning Philips schynt echter tot stand te zullen brengen hetgeen zyn voorganger niet heeft durven ondernemen. —Volgens de republikeinen heeft hy zich by de buitenlandsche mogendheden daartoe verbonden.

POLEN.

Men wil weten, dat de toestand van Polen de hoofdoorzaak is der aanstaande zamenkomst van de Keizers van Rusland en Oostenryk en den Koning van Pruissen. Men meent, dat er gehandeld zal worden over eene organisatie der poolsche provincien, op eenen gelykvormingen voet, en dat de strenge maatregelen, die ten gevolge der poolsche revolutie ingevoerd zyn, veel verzacht zullen worden. De drie Mogendheden hebben, zegt men, dezelfde belangen te dien opzigte, en men zal niet met tegenstrydige gevoelens te doen hebben, maar zich alleen kunnen bepalen by het overleggen van het gedrag, dat zy allen zullen houden. De Mogendheden zullen dus over hunne eigene binnenlandsche aangelegenheden handelen, en dit moet de reden zyn, waarom die byeenkomst plaats zal hebben zonder regtstreeksche deelneming der andere europesche gouvernementen. In een diplomatieken zin kan dan ook die vereeniging geen congres worden geheeten en moet daaraan geenszins hetzelfde gewigt worden gehecht als aan de vroegere congressen van Verona, Leybach en anderen, om dat by deze politicke zaken van algemeen belang werden afgedaan, waarin elke mogendheid van den eersten rang stem moest hebben, dat in de ophanden zynde byeenkomst volstrekt het geval niet is. De gouvernementen (zegt de schryver van den brief uit Berlyn, waaruit dit artikel getrokken is) toonen eene algemeene strekking om den vrede te houden en de orde te herstellen, en nergens bestaan er eerzuchtige noch veroverings plannen, en voor het welbegrepen algemeen belang moeten de byzondere belangen zwichten. Nooit heeft men, met zoo vele ingewikkelde omstandigheden, de politiek zoo volkomen vredelievend en geruststellend gekend.

Men verzekert dat de Keizer van Rusland met eene stoomboot van Kroonstad naar Pommeren zal komen en over Stettin de reis naar Bohemen vervolgen.

Koning *Karel X.* heeft waarschynlyk reeds Toeplitz verlaten, om een kasteel te gaan bewonen tusschen die plaats en Praag, tot dat hy een paleis te Gratz gekocht heeft, waarover hy in onderhandeling is. De Koning van Pruissen en ook de Keizer van Oostenryk worden te Toeplitz verwacht, en men denkt, dat gedurende hoogstderzelver verblyf aldaar, het Saxische Hof hun een bezoek zal geven.

TURKYE.

De *Augsburg Zeitung* deelt het volgende berigt mede uit Konstantinopel, dd, 26 Juny :—Ons stond weder een politieke rampslag voor de deur, die echter door het vertrouwen hetwelk thans de Divan in den Russischen gezant betoont te stellen, nog is afgewend geworden.— Het Engelsche eskader, onder Lord *Malcolm*, was vóór de Dardanellen aangekomen, en wilde in het meer van Marmora binnen loopen. De op de gezegde kasteelforten het kommando voerende Pacha verklaarde zich daar tegen en maakte zich gereed met geweld den Engelschman het in de zee-engte binnenloopen te beletten. Hy zond terstond herwaarts daarvan het noodige berigt, en bekwam tot antwoord, het binnenloopen niet toe te laten, en iedere willekeurige daad gestrengelyk te stuiten. De Pacha gaf van zyne instructien kennis aan den Admiraal *Malcolm*, die terzelfder tyd door Lord *Ponsomby* wegens den staat van zaken onderrigt, en tot de grootste omzigtigheid in zyne handelingen aangemaand was geworden. Lord *Malcolm* gaf nu zyn voornemen op, en wierp digt onder de kasteelen zyn anker uit. Aldaar zal hy waarschynlyk zoo lang blyven liggen, tot dat de Russische land- en zeemagt zullen afgetrokken zyn. Reeds weet men dat Ibrahim's voorhoede den 17 Juny het Taurus-gebergte is overgetrokken, en gelooft men dat omstreeks den 29 of 30 de gansche Egyptische armee haren terugtogt volkomen zal hebben bewerkstelligd, waarop alsdan ook de Russische troepen zich zullen terug trekken, hetwelk waarschynlyk in de eerste helft van July aanstaande zal geschieden.

GRIEKENLAND.

De *Gazetta di Milano* meldt uit Ancona dd. 24 Juny het volgende: " Eene van Patras en Missolonghi aangekomen Trabacola bevestigt de tyding der uitplundering van Arta. De Engelsche Consul en de Grieksche Bisschop werden door de roovers als gyzelaars in de gebergten gesleept, ook de met het bepalen der Grieksche grensscheidingen belaste personen werden gruwelyk mishandeld. Zoodra de Grieksche regering daarvan het berigt ontving, haastte zy zich derwaarts Grieksche en Beyersche troepen met gestrenge bevelen af te zenden." Andere berigten uit opgemelde stad van den 26 Juny luiden dus: " De stoomboot *Heptasimo* heeft tydingen uit Griekenland tot den 16 Juny aangebragt.— De Grieken die de zenuw der ongeregelde troepen uitgemaakt en het koningryk verlaten hadden, werden by gelegenheid van Koning *Otto's* geboortefeest geamnesticeerd; het grootste aantal derzelven was naar Griekenland teruggekeerd, om in de geregelde troepen dienst te nemen. Ter gelegenheid van het opgemelde feest werd ook de orde des H. Verlossers ingesteld, van welke het eereteekenen aan de verdedigers des vaderlands, aan de voornaamste kunstenaars en uitvinders van nuttige zaken, en in het algemeen aan allen die zich jegens het vaderland verdienstelyk maken, zal worden uitgereikt. De Koning is Grootmeester dier Orde. De Heer *Carangia* is benoemd om aan de Hoven der Griekenlands beschermde Mogendheden eerebezoeken te gaan afleggen. Koning *Otto* was op het Britsche fregat *Madagascar* vertrokken, om, na de Archipel-eilanden te hebben aangedaan, naar Smyrna te stevenen om aldaar zynen koninklyken broeder nog eenmaal te zien. In geheel Griekenland heerscht volkomene rust. Eene oude Turksche Moskee te Nauplia zal tot R. C. godsvereering worden vervormd."

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 4 October 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 12 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 25 September 1833.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft, by dispositie van den 13 dezer, No. 478, den Heer J. J. Pool benoemd tot Lid plaatsvervanger in den Raad van Civile en Criminele Justitie voor het Collegie van Commercie en Zee Zaken, en voorts gekwalificeerd om als geassumeerd Lid zitting in den voormelden Raad te nemen.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 18 September 1833.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur in Rade van Policie alhier, raadzaam geoordeeld hebbende, alle mogelyke publiciteit te geven aan het bestaan van een Collegie voor de Wees- Onbeheerde- en Desolate- Boedel-Kamer alhier.

Zoo wordt hierby, van wege Directeur in Rade voormeld, bekend gemaakt, dat de leden, der by publicatie van den Directeur den 10 April dezes jaars gearresteerd en den 15 daaraanvolgende uitgevaardigd, daargestelde Commissie van toezigt over de Wees- Onbeheerde- en Desolate- Boedel-Kamer alhier, namelyk: een der verkiesbare Leden van den Raad voormeld en de Gouvernements Secretaris met en benevens den Weesmeester by dezelve kamer, zamen uitmakende een Collegie voor de gemelde Wees- Onbeheerde en Desolate- Boedel-Kamer.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

ALZOO DANIEL SIMON, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de hem in eigendom aankomende Slaven met namen GUILLELMA HENRICA, IGNATIUS ALEXANDER en GORGONIA JULIA, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarie aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 19 September 1833.

OPROEPING.

TER voorkoming, indien mogelyk, van het bezigen van regtsmiddelen tegen zoodanige bloedverwanten en andere betrekkingen aanvaard hebbende de lyken der genen die sedert de afkondiging van de wet betrekkelyk het heffen der belasting op de erfvolgingen, gearresteerd te Paramaribo den 1 Juny 1830 en alhier gepubliceerd den 3 September van dat jaar, op dit eiland, overleden zyn, en van welker nalatenschappen geene memorien van aangifte, noch ook negative verklaringen dat de overledenen geene bezittingen hebben nagelaten, als nog zyn ingeleverd, zoo heeft de ondergeteekende het dienstig geoordeeld de genen welke zich bemoeid of ingelaten hebben met het aanvaarden en begraven der lyken van personen sedert den 3 September 1830 alhier overleden, en van welker nalatenschappen geene memorien van aangifte noch ook negative verklaringen dat er geene bezittingen zyn nagelaten, als nog ingeleverd zyn geworden, by deze optероepen, om, zonder langer verwyl aan deze verpligting te komen voldoen, op pœne van aansprakelyk gehouden te worden voor de boete van honderd guldens by de wet op dat verzuim gesteld.

De Algemeene Ontvanger, belast met de
perceptie der belasting op de erfvolgingen,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 20 September 1833.

L Y S T
van de ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven sedert de laatste acht dagen.

Geronimo Geraldino	Jan Avis Bokking
Sion Marichi madre de Susana q'esta en Puerto Rico	Jan Willem Hanze
Esther Abendanone	G Eyckens
Johannes Henriquez	C Kipp
	J Janse Putte

Curaçao den 4 October 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

DE ondergteekende van voornemen zynde, in den loop der aanstaande maand, van dit eiland naar Nieuw York te vertrekken, verzoekt al de genen die van hem iets te vorderen hebben hunne rekeningen ter voldoening in te zenden; terwyl hy tevens zeer vriendelyk al de genen die aan hem schuldig zyn verzoekt, om betaling te komen doen, daar hy anderzins in de onaangename verpligting zal gebragt worden, om tegen de nalatigen, zonder onderscheid van persoon, regtsmiddelen te bezigen.

O. M. DACOSTA.

Den 20 September 1833.

THE undersigned intends leaving the island in the current of next month, for New York, do request all persons who have any claims against him to produce them for payment, and he most friendly requests all who are indebted to him to come forward and make payment, or he shall be under the desagreeable necessity of forcing the same by law, without distiaction.

O. M. DACOSTA.

September 20, 1833.

BEVALLEN op verleden Maandag den 30 September, omtrent middernacht, van een Zoontje, Mevrouw de Echtgenoote van den Heer J. B. RAVEN.

HERMAN ERNST, Weduwenaar van JANNETTA GEERTRUIDA GRAVAL, voornemens zynde op den 16den dezer maand met WILLEMINA SOMER RAVEN een wettig huwelyk aantegaan, maakt van dit Weekblad gebruik, om zulks ter kennis te brengen van hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden, terwyl zy zich in hunne voortdurende vriendschap aanbevelen.

Curaçao den 4den October 1833.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD— SEPTEMBER.

30.	brik Henry, Thompson,	St. Bartholomewe
	golet Gran Maria, Jones,	Maracaybo
	bark Maria del Carmen, Kranwinkel,	Aruba
	—— Margaritha, Brunow,	Coro
	golet Dorothea, De Lange,	Aruba
	—— Aurora, Fernandez,	Suriname
	OCTOBER.	
2.	—— Deligencia, Dias,	Rio de la Hacha
	schip Mary Ballard, Cushing,	Nieuw York
	golet Maria Jacinta, Torres,	Puerto Cabello
3.	brik Austin, Rodbud,	St. Thomas
4.	—— Martha, Lovett,	dito

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

28. golet Kingston, Durant,
30. brik Rosalia, Sardi,
golet Amable Lucia, Diedenhoven,

OCTOBER.

1. —— Venezolano, Arostegui,
2. —— Dorothea, De Lange,
—— Mercurio, Martinez,
3. —— Maria Jacinta, Torres,

Sedert onze laatste hebben wy Surinaamsche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 20 September, behelzende Europesche tydingen tot den 26 July; en St. Thomas Couranten met tydingen uit Europa tot den 10 Augustus.

Het gewigtigste der berigten in die Couranten is ten opzigte van Portugal. Eindelyk heeft het licht over de duisternis en de wysbegeerte over het bygeloof gezegepraald. Deze zege wordt toegeschreven aan Britsch geld en Engelsche en Fransche dapperheid.— Men mag zich wel verblyden dat de troon van Don Miguel, den overweldiger, omver geworpen is, doch de Franschen en Engelschen hebben wederom afgehandeld, er moeten weder nieuwe stoffen ter bemoeijing wezen; welke staat aan de beurt zal zyn, weet men niet stellig, misschien wel Spanje, om hem wegens de ondersteuning aan Don Miguel en het verbreken van de Salische wet te straffen. Spanje zal dan, om onlusten in het land te verwekken, eene konstitutie moeten hebben, die wederom door vreemde hulpe moet vernietigd worden. Wee hem die nog het slagtoffer der vermaarde revolutie van July 1830 moet worden; want niet vóór dat de gemoederen van de Fransche liberalen gekoeld zyn, zal men hem los laten. Hoe lang is de kwestie tusschen Holland en Belgie niet hangende geweest en hoe lang heeft de zaak van Donna Maria niet geduurd! De stad Oporto is meer dan een jaar door Don Miguel ingesloten geweest en verkeerde in een zeer wanhopigen toestand. Tot schande der mogendheden, die zich anders met alle zaken bemoeijen, werd de blokkade van een overweldiger geëerbiedigd. Frankryk zelve, die de oproerige Belgen alle mogelyke hulpe heeft bewezen, liet toe dat de Fransche vaartuigen, die Oporto levensmiddelen wilden aanvoeren, door de Miguelisten beschoten werden. In latere tyden gelukte het wel eenige vaartuigen, in weerwil van het vuur der batteryen, gelegen aan den mond der Douro, binnen die stad te komen en levensmiddelen aantebrengen, doch de 60,000 ingezetenen derzelve waren reeds langen tyd zonder bestaan en hunne geldmiddelen uitgeput. Er vormde zich wel is waar te Londen een Committee, waarvan de beroemde Codrington voorzitter was, om de noodlydende ingezetenen met levensmiddelen te voorzien, doch de liefdadigheid was onvermogend, om vele maanden lang duizende menschen in het leven te behouden; volgens alle berekeningen moest dus Oporto bezwyken.

En, wie beefde niet op de gedachte der wraakoefening van zulk een bloeddorstig mensch als Don Miguel!— Oporto is geene stad die door de armee van Don Pedro is verrast geworden; de inwoners zelven hebben hem ingehaald; en het graauw dier stad heeft met dezelfde woede de talryke galgen, die voor de liberalen hadden gediend, omver gehaald en verbrand, even als het graauw te Amsterdam in 1813, de douanen huisjes in brand stak.

De byzonderheden van het innemen van Lissabon door het konstitutionele legerkorps, benevens van andere krygsverrigtingen van Don Pedro tegen Don Miguel, zullen wy hier op laten volgen. De laatste berigten waren uit Lagos van den 30 Juny en op den 24 July verscheen het bevrydings leger onder onder Villa Flor aan den Taag tegen over Lissabon. St. Ubes, de derde stad van het ryk, heeft ongedwongen de zaak van Donna Maria omhelst. Peniche, eene zeehaven ten noorden van Lissabon, vinden wy reeds in de magt van D. Pedro. Wy twyfelen niet of de volgende tydingen zullen zyn, dat de meeste steden Donna Maria erkend hebben.— Deze omwenteling kan insgelyks een grooten invloed op Spanje hebben. Andere berigten uit Europa zyn weinig.

De jongste berigten omtrent het Moederland zyn gunstig, en men verwachtte dat de zaken in geschil met Belgie, spoedig vereffend zullen worden. Het schynt dat het punt ten opzigte van het Groot Hertogdom Luxemburg, afzonderlyk door den Duitschen rykdag in overweging zal genomen worden. Dit wordt zoo men zegt door Oosrenryk geverderd en Belgie schynt er niet mede in zyn schik te zyn.

In dat land even als in Frankryk is alles oogenschynelyk rustig; en Louis Philippe vooral schynt veerkracht te bezitten om de Parysche barricaders te beheerschen, want hetgeen Karel de X. niet heeft durven ondernemen of beducht is geweest te ondernemen, zal Lous Philippe doen; namelyk het versterken van Parys, om de inwoners te kunnen in toom houden.

De Fransche revolutie van July 1830 heeft veel kwaad gesticht en in stede van de Franschen de vryheid te geven, wordt hun dezelve ontnomen. Als een slecht voorbeeld voor andere staten die hunne voetstappen hebben willen volgen, heeft het veel kwaad gesticht door die staten, als Belgie, Polen, Italie, enz. in ongeluk te dompelen; en welke vryheden genieten de Franschen en die volken die hun nagevolgd hebben, thans meer dan voor de revolutie? Zy allen zyn byna in hunne vryheden bekort. De onderscheidene duitsche staten die van verre een weerklank dier revolutie gegeven hebben, zyn veel in hunne vryheden bekort geworden. De mogendheden hebben thans in hunne magt om alles te bedwingen. Wegens de toestand der staatkunde in verscheidene gedeelten van Europa, hebben zy eene zeer goede reden om eene zware heermagt op de been te houden; en dit houdt het volk in bedwang, anders waren reeds behalven Frankryk en Italie, al de Duitsche staten in openlyken opstand tegen hunne overheerschers.

Polen schynt de aandacht der Noordsche mogendheheden thans tot zich te trekken. Er zal, zoo men gelooft, eene byeenkomst gehouden worden door de Keizers van Rusland en Oostenryk en den Koning van Pruissen, waarin de organisatie der poolsche provintien zal behandeld worden.

Eenige byzonderheden der krygsverrigting van Don Pedro tegen Don Miguel, sedert de verovering van de vloot tot met het innemen van Lissabon.

Londen, July 15.—De depêches van den Markies *Palmella* en den Kolonel *Napier* zyn gedagteekend den 30 Juny, ter reede van Lagos.

Deze depêches melden, dat de expeditie het eerst beproefd heeft op Villa Real te landen. In deze poging werd zy door het garnizoen gestuit, hetwelk uit ongeveer 12 à 1400 man bestond. Op de demonstratie hunner oppositie deed echter Kolonel *Napier* zyne linietroepen tegen de batteryen van het garnizoen optrekken, en na eene hevige kanonnade te hebben doorgestaan, het garnizoen zoo het schynt in meening verschillende, vlugtte een gedeelte der troepen de stad uit, terwyl het andere gedeelte zich voor Donna *Maria* verklaarde. Na eene korte wyl echter, keerde een gedeelte der de stad verlaten hebbende troepen terug en vereenigde zich met de troepen der Koningin, het getal dezer hare aanhagers tot circa 600 opvoerende. De Graaf *Villa Flor*, de noodige maatregelen genomen hebbende om het bezit der stad te verzekeren, en in dezelve eene toereikende troepen-sterkte achtergelaten hebbende, verdeelde het overige zyner wapenmagt in 2 afdeelingen.

De gewigtige tyding van het veroveren van Don *Miguel's* vloot door Kapitein *Napier*, is aangebragt door de stoomboot van Birmingham. Uit de door dit vaartuig medegebragte depeches en brieven blykt, dat Kapitein *Napier* den 2den dezer, voor Kaap Vincent met Don *Miguels* vloot is slaags geraakt, bestaande deze laatstgenoemde in 2 linieschepen van 80 en 74 stukken, 2 fregatten, 3 korvetten en 1 oorlogssloep. Niettegenstaande het constitutioneel eskader enkel bestond uit 3 fregatten, 1 korvet, 1 brik en 1 schooner, aarzelde de dappere Kapitein geen oogenblik om den vyand slag te leveren, die echter niet scheen het treffen te willen aannemen. In den namiddag van den 5 dezer eene styve koelte opstekende, besloot Kapitein *Napier* den vyand te enteren. Dit geschiedde zonder wederstand, doch op het dek ontstond een hevig gevecht, hetwelk na eenen hardnekkigen stryd, voor de constitutionelen eenen gunstigen uitslag had. Nog vóór het vallen van den avond was Don *Miguels* geheele vloot, met uitzondering van 2 korvetten en 2 brikken, in bezit van het constitutionele eskader. Zy werden naar Lagos opgebragt.

De Birmingham-stoomboot brengt de tyding aan, van eenen aanval, door Don *Miguels* troepen tegen Oporto ondernomen, doch met groot verlies voor de aanvallers is terug geslagen.

July 21.—*Sunday Times*:—Een particuliere brief van Oporto, dd. 6 July, behelst het volgende: Het verlies der *Miguellisten* by hunne laatsten aanval op Oporto, wordt op 600 man gerekend. De Graaf *Saldanha* werd Luitenant-Generaal op het slagveld, en ook *Pimentel* is bevorderd geworden. *Ximenes* en *G. van Zeller* hebben de decoratie van de Toren- en Zwaard-Orde ontvangen. De *Miguellisten* waren voortgegaan met het bombarderen der stad, maar zulks geschiedde met minder hevigheid, hetgeen men aan het gebrek van amunitie toeschreef.

Den 26sten Juny, kwam Don *Manuel*, het hoofd der geurillas, naar Thomar, stelde de staatsgevangenen in vryheid, en na zyne troepen verdeeld te hebben trok hy met 300 partygangers den Taag beneden Abrantes over.

Den 28sten bereikte hy Almeirim, tegen over Santarem, en bevond zich den 30sten te Mugem, op den weg van Lissabon. Te Mugem ontmoette hy twee kompagnien royalisten van Cintra, welke hy zoo geheel overwon, dat slechts drie hebben kunnen ontvlugten door de rivier over te zwemme. Zyne troepen hadden 80 paarden van de landgoederen van den Hertog van Cardova weggenomen.

De expeditie uit de Algarven bestond uit 3,000 man. De kolonne, welke langs de kusten voortrukt, moest den 7den te Simes, half weg tusschen Lagos en Lissabon zyn. Alle de landstreken, door welke die troepen getrokken zyn, hadden zich voor de constitutioneele zaak verklaard. Den 5den was *Oleannaro* voor de party der jonge koningin opgestaan.

Men gelooft te Londen algemeen, dat Frankryk en Engeland in de zaken van Portugal intervenieren zullen om alle verdere bloedstorting voor tekomen.

Verders blykt dat op den 24 July, eenige Engelsche gevangenen in Lissabon de gevangen huizen hebben open gebroken, met andere lotgenooten binnen de straten geloopen en den kreet van "leve Donna Maria" geheven, waarop zy van eene groote menigte inwoners der stad byval gekregen hebben. In den loop van den dag trok het konstitutionele leger, onder het bevel van den Hertog van Terceira (de Markies van Villa Flor, veroveraar van het eiland Terceira,) vergezeld van den Markies van Palmella, binnen Lissabon, en vond slechts weinigen tegenstand by de troepen en de policie van Don Miguel. Op den volgenden morgen zeilde de vloot van den Admiraal Napier binnen de Taag, salueerde er het Britsche eskader en werd door hetzelve behoorlyk begroet. Al de forten waren in het bezit der krygsmagt van Donna Maria en de Markies van Palmella vaardigde eene proclamatie uit in naam van Donna Maria. Een groot aantal troepen van Don Miguel hebben zich onderworpen aan het nieuwe gouvernement.

Op den morgen van den 27 July scheepten zich in te Oporto aan boord de Britsche stoomboot William de IV, de Hertog van Braganza en gevolg; en op den voormiddag van den volgenden dag kwam de stoomboot met hare koninklyke passagiers behouden op de Taag aan. Een groot aantal schuiten en booten opgevuld met personen van groot aanzien, omringden de stoomboot en deden de lucht weergalmen van "Vivas." Al de Engelsche schepen op de Taag vuurden een saluut en paradeerden met de manschappen op de raas; en de Britsche konsul heeft niet gemankeerd al dadelyk aan boord te gaan en zyn kompliment te maken. Don Pedro en gevolg stapten vervolgens over op een koninklyk jacht, geroeid door 80 man in prachtige kleederen uitgedost en gingen de Don Juan, een 74ger, in oogenschouw nemen; van daar roeide het jacht naar den wal, alwaar vele prachtige rytuigen zyne aankomst verbeidden; en onder het geleide van eene militaire wacht en vreugde gejuich van eene groote menigte inwoners, trok hy naar het koninklyk paleis.

Lissabon verkreeg dadelyk sedert de komst van het konstitutionele leger een ander aanzien. Het zag er somber uit, nu is alles vreugde.

Op den 6den September jongstleden van half drie ure des morgens tot den voormiddag te elf ure van dien dag, (op een Vrydag) heeft men op het eiland Antigua vyftien of zestien schokken aardbeving by tusschen pozingen gevoeld. De eerste schok was de hevigste en zoodanig dat elk een er door uit den slaap gewekt werd.—Sedert dat tydstip tot den 12den, (de dagteekening van dit berigt in de Courant) heeft men dagelyks een half dozyn, meer of min, zwente schuddingen der aarde ondervonden. [illegible] door veroorzaakt dan het inzakken ter diepte van 4 à 5 voeten, van een stuk zuikerriet velds, ter grootte van omtrent een akker gronds.

By dit schrikverwekkend natuurverschynsel werden de inwoners, kort na de hevigste schok, door het luiden der klokken en het alarm slaan, nog meer schrik aangejaagd, wegens brand welke in een groot gebouw was ontstaan. Men heeft echter door onvermoeide pogingen geslaagd, om den brand spoedig te blusschen, zoo dat slechts een groot huis en byhuizen geheel door het vuur zyn verteerd.

Ook te St. Christoffel heeft men op den nacht van den 4den en op den morgen van den 7den September jl. verscheidene meer of min hevige schokken van aardbeving ondervonden. De eerste schokken waren van zeer langen duur; langer dan men zich ooit kan herinneren zulks gevoeld te hebben.

Hoe gelukkig mogen wy ons niet achten van zoodanige rampen bevryd te zyn; schoon wy wegens langdurige droogten dikwyls veel moeten lyden, is echter dit lyden niet te vergelyken by de alles vernielende rampen van brand en aardbeving. Wy hebben weder na de langdurige droogte in dit jaar nieuwe stoffe om God te danken voor den regen, waarmede dit eiland op den nacht tusschen Donderdag en Vrydag is gezegend geworden. Gelyk wy vernemen, heeft het overal meer of min zwaar geregend; en de regen komt regt van pas, om het geheele uitsterven van het vee voortekomen.

De Fransche dagbladen maakten onlangs melding dat eenige Poolsche uitgewekenen die zich te Parys bevonden, zich onder eede hadden verbonden om Keizer Nikolaas te vermoorden en dat zy ten dien einde Frankryk hadden verlaten en onder valsche namen Rusland zouden binnen dringen. De Petersburger Courant heeft dit artikel uit Fransche dagbladen overgenomen en waarschouwt de Russische autoriteiten op de grenzen om toe te zien dat er geene dezer vermomde Polen in het ryk toegelaten worden.

Hoewel de dood van Nikolaas den Polen niets zou baten, daar zyne zonen, broeder of broeders zonen, die zyne opvolgers moeten zyn, dezelfde staatkunde als hy omtrent Polen zullen volgen, zoo zou de dood van Nikolaas een zwaar verlies voor Rusland en voor geheel beschaafd Europa zyn.

Alles wat men van Keizer Nikolaas hoort is goed en edel. Buiten hem zoude thans de Grieksche natie uitgeroeid zyn; aan hem en Canning heeft die natie haar aanwezen en vryheid te danken; en welk een voorbeeld van grootmoedigheid en belangloosheid heeft deze vorst niet gegeven toen hy den Sultan de acht millioenen dukaten, die het Turksche ryk aan Rusland schuldig was, kwytschold op voorwaarde dat de westerlyke grenzen van Griekenland zouden uitgebreid worden.

Keizer Nikolaas als overwinnaar over de Turken, bedong by den vrede geene vergrooting van grondgebied, uitgenomen een smalle strook lands aan de Zwarte Zee, maar hy bedong konstitutien voor Moldavien, Wallachyen en Servien, en tevens dat in deze provintien het schoolwezen zal ingevoerd worden, even als in het beschaafde gedeelte van Europa.

Welk een onderscheid tusschen dezen monarch en de Fransche natie, toen in 1823 de kamer der representanten te Parys aan den Koning honderd millioenen toestond om de inquisitie in Spanje en Portugal te herstellen en alle scholen en universiteiten aldaar te vernietigen; en nog wordt deze edele vorst in de Fransche dagbladen een tiran genoemd en zyne grootmoedige daden zoodanig verminkt dat zy als gruwelstukken worden uitgekreten. Zoo lazen wy onlangs in de Fransche dagbladen dat Keizer Nikolaas op reis zynde, een troep van twee honderd Poolsche kinderen ontmoette, die naar Siberien gebannen werden; dat hy, hen ongekeetend ziende, beval dat zy terstond in ketenen aan eikander zouden geklonken worden. De Duitsche dagbladen verhaalden daarna hetzelfde geval, maar op eene geheel andere wyze: het waren twee honderd gevangenen uit Litthauen en geene kinderen uit Polen. De Keizer hen ontmoetende, trad met hen in een lang gesprek en zeide dat, daar zy door den krygsraad wegens opstand tot bannissement waren veroordeeld, hy hen niet kon ontslaan, doch dat hy alles zou doen wat hy kon om hun lot te verzachten, terwyl hy hun eene ruime som gelds schonk om zich van het noodige te voorzien.

Maar willen de Franschen dan dat Nikolaas zou toelaten dat de moord gepleegd aan de Russen die in Warschau en elders in garnisoen lagen, straffeloos zou blyven?

Hebben zy zelven niet in het ryk van Algiers alle dorpen in brand gestoken waar de inwoners tegen hen opgestaan waren? En de Keizer van Rusland zou straffeloos de moord zyner onderdanen toelaten! Maar geen wonder, de Fransche revolutionairen haten alles wat niet oproerig, losbandig en goddeloos is, zoo als zy zyn.

Wy lezen in eene N.Y. Courant van July dat de reusachtige mortier, anders de Luiksche mortier genaamd, by eene proefneming, op den 18 Juny, in het veld van Braaschaet geborsten is. Eenige artilleristen waren bezig zich in de behandeling van denzelve te oefenen, om by gelegenheid eener revue aan den Koning te vertoonen. Men schoot denzelve drie maal af; voor de eerste maal met 21, voor de tweede met 17 en voor de derde maal met 15 Nederlandsche ponden buskruid: en men merkte op dat de bom op een' even grooten afstand, de eerste als de twee volgende malen geworpen werd. Ten vierde male werd dezelve slechts met 9 Ned. ponden buskruid geladen; maar waarschynelyk het kruid te zwaar gestampt zynde, borst dezelve in twee stukken; en een stuk yzer wegende 3000 Ned. ponden, werd op eenen afstand van 20 voeten geworpen. Niemand werd er door gekwetst.

De stukken van dit mortier zyn naar Antwerpen overgebragt, om, vereenigt op een voetstuk, te worden geplaatst als een gedenkstuk buiten de vesting werken, waar het *monster* gewerkt heeft. Zie hiervan nader onder de uittreksels der Surinaamsche Couranten.

[illegible] de Zwaluw, gekommandeerd door den kapitein luitenant A. TAMM, uit Nederland, laatst van de kust van Guinea, te Paramaribo aangekomen.

De Charade in het vorige nummer dezer Courant geplaatst, kan door het woord POEL worden opgelost.

Antwoord op de Charade in het laatste Nummer.

En myn geheel woont op ons land,
Houdt school hier, aan den waterkant.
Te voren noemde hy zich Phoel,
Verhollandst nu schryft hy zich POEL.

Het Rekenkundig Raadsel, in het laatste nummer van de Courant opgegeven, doelt op D I X.

RAADSEL.

Ik stam van een geslacht,
Dat altoos nut aanbragt,
En dat ook ik nut sticht,
Hoe rank ik ben en hager
En naar den schyn hoe mager,
Is myn beroep en pligt.
Voldoe ik niet daaraan
Dan grynst my ieder aan;
Men knypt my zoo onheusch,
Dat 't om my schier wordt duister,
En soms verdwynt myn luister,
Geweldig in de neus,
Zoo zelfs, dat langs myn' baard
De zyver stroomend vaart.
Hoe wel ik ben gezind,
't Zyn snooden, die my haten
Myn aangezigt verlaten.
Zoo haat ook ik den wind!
Voorts ben ik welgezien
By alle soort van liên.
Is er een' dansparty,
Ik en all' myne gelyken
Zyn de eersten, die daar pryken;
De laatsten zyn ook wy.
Myn zinspreuk is deze een':
"Tot nut van 't Algemeen."
Zoo doe ik ook alom,
Belangloos, zonder vragen,
Wat my dit zal indragen?
'k Doe wel en zie niet om
Het lot heb ik gemeen met velen, die pligt eeren:
Door anderen te diên ga ik my zelf verteren.

X.

Eenige byzonderheden nopens het in bezit nemen van het eiland Curaçao, op den 1sten January 1807, door een Engelsch smaldeel, onder het bevel van den Kapitein Sir Charles Brisbane.

Vervolg van het laatste Nummer.

TWEEDE BRIEF

Gedagteekend Gouvernements Huis, St. Vincent den 29 Dec. 1827.

Na dat Sir Charles Brisbane breedvoerig ontvouwd had de redenen waarom hy het geschiedkundig verhaal van het innemen dezes eilands, in 1807, medegedeeld door Sir James Athol Wood in *Ralfe's Naval Biography*, wederlegd heeft; welke redenen hoofdzakelyk bestaan in de verpligting om den goeden naam van twee waardige en dappere mannen, de kapiteins van de Anson en van de Fisgard, Lydiard en Bolton, die reeds onder de dooden geteld worden te verdedigen, wier gedrag, by die gelegenheid, in dat verhaal in een verkeerd en ongunstig daglicht geplaatst wordt; en na zich verschoond te hebben van by deze wederlegging van zich zelve gunstig te moeten gewagen, vervolgt hy den brief met de volgende opgave der byzonderheden by het innemen van Curaçao.

"In het jaar 1806, voerde ik het bevel over het fregat Arethusa, op het Jamaiksche station, onder de bevelen van den Admiraal Dacres. Omtrent het begin der maand December ontving ik zyne bevelen om met myn onderhebbend schip, de Latona, Fisgard en Anson, gekommandeerd door de kapiteinen Wood, Bolton en Lydiard, naar Curaçao te vertrekken. (*) Behalve deze orders heb ik van den Admiraal eenige mondelyksche onderrigtingen ontvangen; en zonder aarzeling nam ik my voor, dat eiland aantevallen, welke onderneming zoo gelukkig is uitgevallen.

"Dadelyk na myn vertrek van Jamaika liet ik stormladders en alle andere voorbereidselen maken, welke my noodzakelyk voorkwamen ter bestorming van het fort Amsterdam en andere vestingwerken van de stad.— Alles was gereed en de officieren van de Arethusa waren allen met myn onveranderlyk voornemen, vóór dat wy te Aruba aankwamen, op welke plaats ik een gedeelte van myn plan aan de andere drie kapiteins mededeelde, bekend gemaakt. Het was myn voornemen om met den dageraad van den 1 January binnen te loopen, daar ik wist dat die dag en de vorige, dagen van groote feestviering by de Hollanders zyn. Dit besluit was uit *my zelve* en onveranderlyk; en ik werd daaromtrent nimmer door eenig mensch in weifeling gebragt.

"Ten gevolge van dit plan liet ik op den 31 December de kapiteins Wood, Bolton en Lydiard aan boord van de Arethusa komen, toen by de beraadslaging er eenige tegenwerpingen geopperd werden, ten opzigte des aanvals, om redenen men het als onuitvoerbaar beschouwde. Myn besluit was, gelyk ik reeds gezegd heb, genomen en vóór dat myne wapenbroeders, de kapiteins, de Arethusa verlieten, overhandigde ik hen allen, ieder hunne orders, welke *vóór de byeenkomst geschreven* en van dezen inhoud waren: Dat het eskader, voorafgegaan van de Arethusa, op den volgenden morgen by het aanbreken van den dag binnen de haven van Curaçao zal loopen; dat de kommandanten van de drie schepen, ieder in persoon, by het binnen loopen, zich aan het hoofd van hunne manschappen moeten stellen, om de hoofdfortres, het fort Amsterdam, te bestormen, of om de vyandelyke schepen die in de haven tot derzelver verdediging mogten liggen, aan te klampen; en dat de schipper van elk schip met 30 man aan boord zal gelaten worden, ten einde ingeval eener mislukking, de schepen door vuur te vernielen, op dat er in zoodanig geval geen kenteeken van een Britsch oorlogs vaartuig in handen van den vyand blyve.(†)

"Nimmer heb ik zoo iets belagchelyks in beraadslagingen genomen als "het afwachten der terugkomst van een vredes vlag," gelyk in uw werk gemeld wordt. Het is waar! ik had een vredes vlag op myn schip, doch niet op ingeving of aanrading van eenig ander mensch. Zy wapperde van myn schip by het binnen loopen, maar door den vyand die met schieten begon, niet geëerbiedigd wordende, haalde ik haar neer.(‡) Om een vredes vlag intezenden en derzelver terugkomst aftewachten, zoude ik al myne hoop verydeld en zoude zoodanige handelwys tot niets gebaat hebben. Om met een goed gevolg de verovering van Curaçao, gelyk het versterkt was, door eenig ander plan, dan door eene verrassing te ondernemen, zouden er vele schepen en verscheidene duizend man vereischt worden.

"Het mag hier niet noodeloos zyn aantemerken, dat het ydele en kinderachtige gesprek met kapitein Wood over het overspringen van den ketting, enz. te verachtelyk is om wederlegging te vereisschen; ook herinner ik my nog minder dat de Latona deszelfs groote mars zeil tegen gebrast heeft, om de Arethusa vooruit te laten gaan. De geest van het geschiedkundig verhaal onthoudt my van te denken, gelyk ik anders zoude gedaan hebben, dat dit gemeend was als een schimp op den kapitein van de Latona. De Arethusa was altyd aan het hoofd, en in die order is zy binnen de haven geloopen.

"Het was eerst eene week geleden dat ik in uw werk voor de eerste maal vernomen heb, dat de Gouverneur van Curaçao met eene dame, langs de zyde van de Latona is geweest en naar my toegezonden.— Indien zulks het geval was, dan had de kommandant van dat schip ongetwyfeld hem als krygsgevangene naar my gezonden, inzonderheid daar hy had moeten weten dat ik bezig was my meester te maken der troepen van het garnisoen en dat de vlag van het fort nog op was.— Waarlyk er is geene daadzaak die ik met meer zekerheid dan een ander kan verhalen, dat ik in persoon den Gouverneur krygsgevangen heb gemaakt, terwyl hy binnen de fortres door eene private poort kwam en hem niet uit myne tegenwoordigheid gelaten heb, dan na dat de voorwaarden der kapitulatie waren overeengekomen en onderteekend.

"Uw werk maakt teffens gewag van het verwyl van kapitein Lydiard, waarvan ik geheel onbewust ben.— Ik was de eerste die binnen de hoofd fortres ging, waar op ik door middel van een' stormladder geklommen ben; en ik kan gerust betuigen, dat kapitein Lydiard de derde persoon was, die my is opgevolgd. Hy was ook by eene andere gewigtige gelegenheid op eene behoorlyke plaats, toen hy de Latona voorby ging en het Hollandsch schip van 20 stukken geschut aanklampte en deszelfs vlag neêrhaalde.

"Ter myner regtvaardiging ben ik genoopt te ontkennen, dat ik met twintig of dertig man langs de kaai gerustelyk gewandeld en kapitein Wood toegeroepen heb, om te vernemen of het Hollandsch fregat zich overgegeven had. Zulks kan ik zonder de minste aarzeling doen wegens de omstandigheid dat ik, vóór aan wal te gaan, werkelyk aan boord van dat schip geweest ben en met myne eigene handen deszelfs vlag neergehaald heb. Het is waar, deszelfs volk had reeds het geschut verlaten, toen ik op het half dek kwam, en ik gelastte aan deszelfs luitenant om de vlag neer te halen, die zulks weigerde, zich als krygsgevangen en aan my zyn degen overgaf, welke ik in myn bezit gehouden heb.— Van daar ben ik naar den wal gegaan en in plaats van gerustelyk met twintig of dertig man langs de kaai te wandelen, heb ik nimmer meerder haast moeten maken, dan by die gelegenheid, om by het garnisoen te komen, waar ik dacht groote zwarigheden te ontmoeten; doch gelukkiglyk kwam ik daar by tyds aan, om voortekomen dat twee honderd man, die deels uit hunne verwarring herstelden, bezig waren zich aantekleeden en gereed te maken om ons wederstand te bieden. Het was ons gelukt hen allen krygsgevangenen te maken.

"Toen ik door één der schietgaten boven op het fort Amsterdam kwam, vond ik den Majoor Kommandant der troepen met den blooten degen in de hand en ik nam hem gevangen. Verder voortgaande ontmoette ik op een der vleugels van de fortres, een neger die dapperlyk op my schoot, zoo dat de kogel door myn rok ging. Die man was in myn bereik en ik kon hem neerhouwen of dood schieten, doch zyne dapperheid in aanmerking nemende, liet ik hem weggaan; en naderhand heb ik met zeer veel leedwezen vernomen dat hy vermoord was geworden; maar het was niet, voor dat het geschiedkundig verhaal van Sir James Wood in het licht verschenen was, dat ik vernomen heb, dat een van het volk van de Latona zich verhoovaardigt over *die* daad.

"Deze Myn Heer! zyn eenige hoofdpunten betrekkelyk den aanval en verovering van Curaçao, waarby ik nog by die gelegenheid en in de gevolgen er van, iets te bejammeren heb. Het is niet noodwendig het hier aantestippen, doch het mogt van my afgeperst worden, wanneer ik zal vernomen hebben, aan wien het geschiedkundig verhaal toeteschryven is. In den tegenwoordigen toestand dier zaak, zal ik maar zeggen, dat de van het karakter der twee overledene officieren onafscheidelyke goedheid des harten, my dien jammer doet gevoelen.

"Hier zoude ik ophouden met den reeds te langwyligen brief, ware niet dat het geschiedkundig verhaal van Sir James Wood, my eene lage hebzucht toeschryft, welke ik by my zelve bewust ben en by allen die my kennen niet te bezitten. Niets was meer vreemd aan myn gemoed dan de begeerte om ambten of beschikkingen te maken voor myne familie betrekkingen. Ik verklaar hier plegtiglyk dat ik naar Curaçao gegaan ben om myn land te dienen en met het onwrikbaar voornemen om te slagen of in de onderneming te sterven. Ik dacht toen op geen geldelyk voordeel. Het is niet waar dat ik eenigen post aan kapitein Wood heb aangeboden, of met hem in eenige overeenkomst ten opzigte van anderen ben getreden; het tegendeel blykt uit de voorwaarden der kapitulatie, waarin ik de posten van al de ambtenaren van het eiland gewaarborgd heb, zoo zy den eed van getrouwheid aan mynen koning wilden doen. Niet alleen dat ik in het geheel niet bezorgd was voor de "goede zaken" gelyk gy zulks in uw geschiedkundig verhaal noemt, maar ik verklaar hier, zonder vreeze van immer door eenig mensch tegen gesproken te worden, dat ik noch middelyk noch onmiddelyk eenige beschikkingen voor my of voor eenig myner familie gemaakt heb; wel verre van zulks te doen, heb ik de koloniale emolumenten van myn gouvernement ten bedrage 'sjaarlyks van meer dan duizend ponden sterling, aan de armen der gemeenten van de vier godsdienstige gezindheden op het eiland geschonken.

"Ik heb de eer enz.

"CHARLES BRISBANE,
Schoutbynacht van de Roode vlag.

"Aan den Heer J. Ralfe,
Schryver van de Navale Biographie van G. B."

(*Vervolg en slot hierna.*)

(*) Hier valt aantemerken dat de Fisgard, gekommandeerd door kapitein Bolton, toen niet op Jamaika lag; doch waarschynelyk zullen de aan Sir Charles gegeven bevelen, gelykluidend zyn met die van Sir James Wood, om *de schepen die hy tegen mogt komen, mede naar Curaçao te nemen.* Wy hebben reeds gemeld dat de Fisgard op Aruba zich by het eskader gevoegd heeft; want dit vaartuig is op den 22 dezer vóór deze haven geweest en heeft het land op last van den Admiraal Dacres opgezocht.

(†) Welk een helsch voornemen! Had dat plan, by geval eener mislukking, ten uitvoer gebragt, wat ware van Curaçao geworden? De Voorzienigheid heeft over ons gewaakt en anders beschikt. De uitbarsting van zoo groote oorlogschepen en andere vaartuigen in de haven, zoude de gansche Willemstad, de Overzyde en het fort Amsterdam in puinhoopen gelegd hebben.— De onderneming van Sir Charles was roekeloos, want had men gebruik gemaakt van de verdedigings middelen, dan zoude hy werkelyk zyn schrikverwekkend plan ten uitvoer hebben moeten brengen of spoedig zyne biezen gepakt en wederom uit de haven geloopen zyn.— Men heeft hem echter het gemakkelyk binnen loopen van de haven kunnen beletten door den mond derzelve met het daartoe bestemd schip en den ketting te versperren. Het is alles behalve gemakkelyk om met eene vyandelyke vloot binnen deze haven te komen.

(‡) *Tel it to the mariners, the sailors wo'nt believe you,* zullen Engelsche zeelieden, die deze verontschuldiging lezen, zeggen. Doch is het misschien wegens de vredes vlag dat de Engelschen aan den top van den voormast hadden, dat men op hen *niet geschoten* en zoo maar stilletjes in de haven heeft laten komen? Men moet toch een zeer sterk geloof hebben om hieraan niet te twyfelen.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.